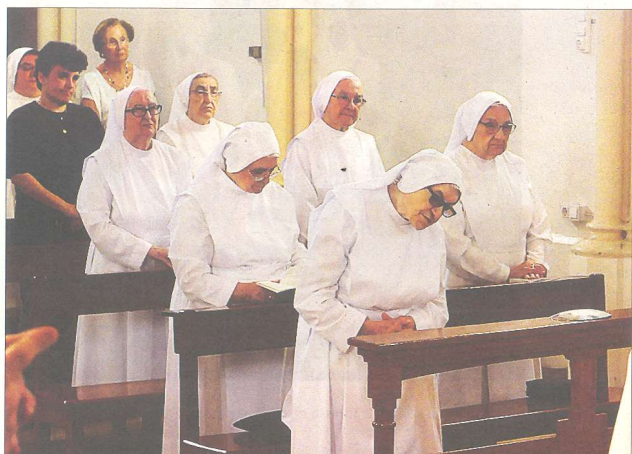

Adeu al convent de l'eixample de Tortosa

Les Serves de Jesús marxen de la ciutat després de 122 anys, ja que no hi ha relleu generacional i només queden sis monges

A dalt, les últimes sis monges que quedaven. A sota, la ubicació del convent, al carrer Cervantes de Tortosa. A la dreta, el pati interior. Al fons l'edifici Orleans al carrer Despuig. / FOTOS: NÚRIA CARO

Tortosa M.P.

Qui haja passejat pel carrer Cervantes de Tortosa darrerament amb els ulls oberts haurà vist un cartell a la porta del convent de les Serves de Jesús que anuncia que marxen de la ciutat, després de 122 anys. **"Hem meditat molt esta decisió, ens ha costat moltíssim i no ha sigut gens fàcil. Però no velem una altra solució i l'hem pres amb tot el dolor del nostre cor. És molt dolorós tancar"**, explica Maria Jesús Gómez, superiora provincial. **"Hi ha una crisi en la vocació, i no hi ha suficients persones per a totes les necessitats"**.

Les Serves de Jesús marxen, així, després de 122 anys d'història al cor de Tortosa. La manca de relleu generacional obliga a marxar les sis

germanes que queden al convent, de mitjana d'edat de 80 anys, i deixa viu un edifici de gran valor en ple eixample de Tortosa.

La missió de la congregació és la de cuidar els malalts. L'última assistència feta per les Serves va ser fa un any. **"Ens van cridar per a fer el torn de nit i assistir malalts a la residència de les Germanes de la Consolació, a Jesús"**, detalla la superiora.

Amb el tancament del convent, les sis germanes es reubicaran en altres convents on l'ordre té presència com Saragossa, Barcelona, Madrid, Castelló o Bilbao. Anteriorment el convent havia acollit moltes més germanes. **"Sempre ha estat molt ple, fins i tot moltes germanes venien a Tortosa a estudiar. Ara totes són espanyoles, però hem tingut**

germanes filipines o sud-americanes, com de Mèxic, Equador, Colòmbia o Perú", precisa la superiora provincial. **"És una sort tenir l'edifici al centre de la ciutat, estem a prop de tot, al costat de la UNED..."**

El propietari del convent és la mateixa congregació, que té oberta una capella al públic i on cada matí a les 11 hores se celebra l'eucaristia. L'edifici compta amb una quinzena d'habitacions i diversos espais, a més d'un pati enjardinat, **"un petit oasi"**, en paraules de Gómez, enmig de la ciutat. El potencial d'este edifici és enorme, i ara s'obren moltes preguntes. **"No sabem què farem amb l'edifici, estudiarem les opcions i esperarem a veure què ens proposen"**, explica la germana.

El president de l'Associació de Veïns Centre-Nucli històric, Josep

Baubí, comenta que, per la ubicació privilegiada i del gran potencial de l'edifici, serien interessants les opcions d'un alberg juvenil o d'una residència d'ancians, així com alguna alternativa de caire social.

Dimecres passat, dia de Sant Jaume, s'havia de celebrar a la capella del convent la darrera eucaristia, presidida pel bisbe de Tortosa, Enriqué Benavent. Una missa d'acció de gràcies a la tasca portada a terme a Tortosa i d'acomiadament.

HISTÒRIA DE LA CONGREGACIÓ

La comunitat de las Serves de Jesús de la Caritat, dedicades a l'assistència de malalts a domicilis i hospitals, data de 1871 quan la va fundar a Bilbao Maria Josefa del Corazón de Jesús Sancho de Guerra. A Tortosa les Serves van arribar el 1896, però

es van instal·lar primer provisionalment en un altre lloc. Segons precisa el director de l'Arxiu Comarcal del Baix Ebre, Albert Curto, el 1904 s'inicià l'expedient per a la construcció de l'actual convent al carrer Cervantes, llavors anomenat carrer de l'Estació. Els terrenys pertanyien a Josep Pons, el mateix de la fàbrica d'esclofollar arròs que es trobava just davant. L'espai el va comprar per a les monges Francesc Margenat, que va actuar com a benefactor.

L'historiador i arxiver Jordi March va estudiar este convent i va localitzar el nom de l'arquitecte de l'edifici, anomenat Joaquín Rucoba Octavio de Toledo. La construcció del convent es va enllestir el 1906 i la capella, el 1908. L'edifici, explica Curto, és d'un estil eclèctic propi de l'època amb trets neogòtics. ■